

REETABLERING AF OFFENTLIG STI

En kommune havde ikke hjemmel i vejlovens § 101 til at påbyde en grundejer at udbedre en offentlig sti, da skaderne på stien var et erstatningsretligt spørgsmål.

I brev af 12. december 2008 har klager klaget over, at kommunens påbud af 13. november 2008 om at reetablere den offentlige sti ud for ejendommen, T-Vej 1, i forbindelse med gravearbejde på ejendommen.

Vejdirektoratets afgørelse

Vi mener ikke, at kommunens påbud til klager om at reetablere stien er lovligt. Dette skyldes, at der ikke er hjemmel i vejlovens¹ § 101 til at regulere erstatningsretlige forhold. Sådanne forhold er privatretlige spørgsmål og hører under domstolene ved fortsat uenighed mellem skadevolder og skadelidte.

Vi skal derfor anmode kommunen om at trække sit påbud tilbage.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan afgøre, om en afgørelse, som kommunen har truffet efter vejloven er lovlig. Dette fremgår af vejlovens § 4, stk. 1. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer.

Vi kan derfor ikke afgøre, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan endvidere vurdere, om kommunen i forbindelse med sådan en afgørelse har fulgt forvaltningsloven² og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler, men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har fulgt god forvaltningsskik.

Endelig kan vi ikke tage stilling til privatretlige forhold, ex erstatningsretlige spørgsmål.

Baggrund

Ejendommen, T-Vej 1, har facade mod kommunevejene, H-Vej (litra 7000d) og T-Vejj (litra 7000e). Mellem T-Vej 1 og H-Vej forløber en offentlig sti.

Der er en mindre niveauforskel mellem stien og T-Vej 1, idet sidstnævnte ejendom ligger lavere end stien.

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 432 af 22. maj 2008.

² Jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

Klager overtog ejendommen pr. 1. januar 2007 og konstaterede efter overtagelsen, at skrænten på ejendommen, der støder op til stien, var skredet så meget, at der var sket omfattende skader på stiens belægning i form af krakeleret asfalt i et ca. 8 meter langt bælte ca. 20 cm fra kanten.

I foråret 2007 gik klager derfor i gang med at opføre en støttemur mellem skrænten og stien med det formål at forhindre yderligere sammenstyrtning af skrænten.

Skaderne på stien er efter klagers opfattelse alle af ældre dato³, og klagers kørsel til/fra ejendommen over stien har efter hans opfattelse ikke bidraget med yderligere skader på stien. Tværtimod er det hans opfattelse, at kommunens vinterkørsel med traktorer i vinterhalvåret (også) har bidraget til skaderne.

Klager anerkender dermed ikke at være skadevolder for skaderne på stien ud for T-Vej 1.

Aalborg Kommune har siden juli 2008 ved flere lejligheder besigtiget forholdene på stien ud for T-Vej 1. Kommunen har i den forbindelse konstateret, at klager ikke har ansøgt om tilladelse hos kommunen til at udføre grave- og anlægsarbejder tæt på/op ad skel til vejarealet i henhold til vejlovens § 101 og heller ikke en tilladelse til at benytte en overkørsel fra ejendommen til den offentlige sti, jf. vejlovens § 70. Samtidig har kommunen konstateret skader på stien og har efter en -konkret vurdering - skønnet, at disse skyldes klagers kørsel på stien.

Kommunen erkender, at der inden klagers kørsel har været mindre omfattende skader på stien. Kommunen mener dog, at de nye skader på stien - der har medført en væsentlig forværring - er opståede som følge af klagers kørsel over stien til/fra ejendommen i forbindelse med anlægsarbejder på denne. Og den har derfor påbudt klager at reetablere stien ud for T-Vej 1, jf. vejlovens § 101.

Vejlovens bestemmelser

En grundejer må ikke foretage forandringer på et offentligt vejareal, herunder grave op eller optage befæstelse, uden kommunens⁴ tilladelse; og må heller ikke grave eller foretage andre lignende foranstaltninger så tæt på vejarealet, at dette beskadiges. Det følger af vejlovens § 101, stk. 1.

³ Til dokumentation herfor har Jan H. Funder vedlagt udtalelse fra naboen.

⁴ Kommunen er vejbestyrelse, jf. vejlovens § 2, stk. 5 og 6.

Når en grundejer bygger, graver ud eller lignende, skal han træffe de nødvendige foranstaltninger til at afværge fare eller ulempe for færdslen, og sikre mod udskriden eller beskadigelse af vejarealet og dets udstyr. Det følger af vejlovens § 101, stk. 3.

Det påhviler ejeren af en ejendom, såvel som den, der har begået en overtrædelse, at berigtige den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand. Dette følger af vejlovens § 114, stk. 1, 1. led.

Vores vurdering

Reglen i vejlovens § 101 præciserer naboejerens forpligtigelser, hvis den pågældende ved pløjning, opgravning og opfyldning mv. herved udsætter vejens stabilitet for risiko. Det er i den forbindelse kommunen, der vurderer, hvilke foranstaltninger der skal til for at afværge fare eller ulempe for færdslen og sikre mod udskriden eller beskadigelse af vejarealet.

Reglen giver dermed kommunen hjemmel til at stille nærmere krav til naboejeren om, hvilke foranstaltninger denne skal træffe for at undgå, at vejarealet bliver beskadiget.

Og i de tilfælde, hvor naboejeren har ladet diverse anlægsarbejder iværksætte tæt på/op ad skel til offentlig vej uden den fornødne tilladelse efter vejlovens § 101, har kommunen således hjemmel til at påbyde naboejeren at sikre, at vejarealet ikke bliver beskadiget, ex gennem krav om stop for anlægsarbejdet, understøtning, genopfyldning m.m.

Et sådant påbud har naboejeren pligt til at følge, jf. vejlovens § 114.

Reglen i vejlovens § 101 giver imidlertid ikke kommunen hjemmel til at kræve egentlig erstatning for skader på vejen/stien som følge af naboejerens (eventuelle) skadevoldende handlinger.

Sådanne forhold er erstatningsretlige spørgsmål og må afgøres ved domstolene ved fortsat uenighed mellem skadevolder og skadelidte.

Selvom kommunen i sit påbud har henvist til vejlovens § 101, er påbuddet dog samtidig formuleret som et egentligt krav om erstatning for de skader, som er opståede på den offentlige sti, herunder med oplysninger om, hvad der er beskadiget, hvornår skaderne skal udbedres, og til hvilken pris.

Konklusion

Vi mener på den baggrund ikke, at kommunens påbud til klager om at reetablere stien er lovligt, idet kommunen med påbuddet tager stilling til erstatningsretlige forhold.

Sådanne forhold er - som nævnt ovenfor - ikke regulerede i vejloven.

Vi skal derfor anmode kommunen om at trække sit påbud tilbage.

